

شرکت مشاوره ای-شیلاتی کاسپین تجهیز

نشانه های رفتاری هشدار دهنده ماهیها

به پهلوان افتادن یا شنا کردن: مسمومیت با دی اکسید کربن یا بیماری انگل خونی است.

بی قراری ماهی: نشانه آلودگی به انگل خارجی است.

پرش ماهی به بیرون آب: شروع شرایط مسمومیت آمونیاکی است. یعنی آمونیاک آب بالا است. حباب گازی و فیتوپلانکتون سمی هم ایجاد پرش در ماهی را می کنند. در قزل آلا بیماری ایک یا لکه سفید در استخر خاکی عامل پرش می تواند باشد.

تجمع ماهی در محل خروجی آب: نشانه بیماری ویروسی است که ماهی ضعیف شده و قابل درمان نیست.

تجمع ماهی در محل ورودی آب: تغییرات خواص شیمیایی آب مانند اکسیژن، PH و ...

ترس از نور: کمبود ویتامین ب ۲ (B۲) که در قزل آلا بیشتر مشاهده می شود.

شنای چرخشی یا ناگهانی غیرطبیعی: بیماری ویروسی، بیماری انگلی هگزامیتا اختلال کیسه شنا.

مالیدن بدن ماهی به دیواره ها و اجسام: انگل خارجی مانند لرنه آ یا شپشک (آرگولوس) (شپشک ماهی هنگام صید از ماهی جدا می شود).

کندی حرکت ماهی در آب: بیماری قارچی.

ماندن در کف استخر: ماندن در بستر استخر که معمولاً مردن در همان کف را به دنبال دارد ضربه، بیماری باکتریائی.

عدم عکس العمل دیواری: با دیدن عکس العمل نشان نمی دهد، ولی با سنگ انداختن عکس العمل نشان می دهد.